

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Esaiæ militi. 32.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

φράσει φράση. δι' ἄλλο γὰρ ὅτι ἐ-
κατὰ χροίω. καὶ ἐξέστη λέξει ἢ ὁρ-
ποισα καὶ ἀρμόζουσα ἐρμηνεία ὡς
σαρομένη τι ἀλήθεια ὠδίνει.

Ἡσαΐα γραπτότη· λβ.

Δίαι σὺ πλὴν ἴσθαι πῶς μάλα ἀ-
κριβῶς ὅπως αὐτὸς τὴν μετὰ θείαν δὴ-
ναμὴν ἀμαρτωλοῦσιν, καὶ ἀπὸ καὶ τὸ αὐ-
τὸ καὶ ὅσα αὐτὸς ἐχέει. τῶ δ' ἀνθρω-
πίνῳ βέλαιον ἐδέν, ἐδ' ἀσφαλῆς, ἀλ-
λά καὶ ἀν' ἀνανδρὸν κτὸν εἰναι δοκοῖν ἀμ-
φιβόλῳ ἔστιν. ὁμολογῶμεν γὰρ κέ-
κρηται ἢ εἰς τὸ θανάτιον μεταβολῶν.
ὅταν μὴ τὴν ἀνάγει ἐχέῃ ῥοπήν, καὶ πῶ-
σιν ἐξέσπον ὠδίνει, ἢ μετὰ εἰς αὐτῶ
φύσημα, ἀλλ' ὡς φησὶ ἐξοργου-
μένος ἢ ἐναντίαν ὡς καλῆ μεταβο-
λίω.

Παύλω· λγ.

Ἐπειδὴ ἔφης δι' ἐμὴ ἀπίαν, ὅτι μέ-
τ' ἐμολύβδου κρεδὸν ἔμελλεν τὴν ἀ-
μαρτίαν, ἔωρα κεν ὁ Ζαχαρίας. καὶ μὴ
ὅτι ὁ μετὰ μολύβδου δηλοῖ τὸ βάρους ἴσως
ἀμαρτίας. ἐδὲν γὰρ ἐπὶ φέρετον ἐδὲ
φωρπικώτεροι τῆς ἀμαρτίας, τῆς εἰς
τὴν πύλιναν τῆς εἰδου κατακοπήσιν
πῶς ἀλότ' αἰ το δε μέτρον, το τέλος
μηνύει τῆς ὡς τῆς ἀμαρτιαντας
μακροθυμίας, καὶ τῆς πιασίας τὴν
ἀρχήν. ἢ γὰρ ἀμέτρος, ἐδ' αἰ ἀμαρ-
ταναι συγχωρήσονται, ἀλλ' ὅσοι ἐ-
δίπω πικροτάτας εἰσάρα φησονται
δίχας.

Εὐτονίω· λδ.

Δεινὸν ὄντα καὶ δραστήριον τὸν ἴης
φιλοπικίας ἔρωτα, καὶ δ' εἰνὸς κρατουῶ.

tatis. Quocirca homonymia hoc loco
honoris æqualitatem ne pariat: nec quæ
improprie dicta sunt, proprie dicta esse
quisquam existimet. quandoquidem nec
furorē, nec iram, nec alia omnia, quæ, cum
diuinæ naturæ minimè conueniant, per
abusum dicta sunt, quisquam mentis com-
pos proprie vsurpata esse dixerit. Perspi-
cuum enim est, quòd in vniciuique loco,
& cuilibet dictioni, congrua & consenta-
nea interpretatio adhibita, veritatem par-
tutit.

Esaiæ militi. 32.

Magna me admiratio tenet, quæ fiat, ut
cum tibi illud exploratissimum sit, diuinam
quidem potentiam insuperabilem, suique
semper similem esse, humanam autem ni-
hil certi ac stabilis habere, verum quam-
libet valida esse videatur, dubiam tamen
& ancipitem esse, utpote quæ nisi diuino
subsidio fulciatur, certissimam mutationem
habeat, atque horrendam ruinam partu-
riat, tu tamen animo tuo minimè modere-
ris, verum immodico fastu intumescens,
mutationem in contraria prouoces.

Paulo. 33.

Quoniam quædam causæ sit,
cur Zacharias iniquitatem super mensu-
ram plumbi sedentem viderit, respondeo,
hoc idcirco cõtigisse, quia plumbum pec-
cati pondus & grauitatem designat. Ne-
que enim quicquam peccato grauius, at-
que onerosius est, quippe quòd ad ima in-
ferni eos, quos cœperit, deturbet. Per men-
suram autem, diuinæ erga eos, qui pecca-
runt, lenitatis & patientiæ finem, pœnæque
principiū significatur. Neque enim absque
mensura, nec semper vitis indulgere per-
mittentur, verum iamiamque acerbissi-
mis suppliciis mulctabuntur.

Eutonío. 34.

Ambitionis amorem, suapte natura
vehementem & acrem, atque humanum
li